

тебе и въ твоето сѣме всичкитѣ племе-
15 на на земята. И, ето, азъ съмъ съ тебе,
и ще те пазя всѣкждѣ дѣто отидешъ, и
ще те върна пакъ въ тази земя; защо-
то нѣма да те оставя додѣ не напра-
16 вя това което ти говорихъ. И събуди
се Яковъ отъ сна си, и рече: Наисти-
на Господь е на това мѣсто, а азъ не
17 съмъ знаялъ. И убоя се, и рече: Колко
е страшно това мѣсто! това не е друго,
но е домъ Божий, и тѣзи сж врата не-
18 бесни. И като стана Яковъ на сутринь-
та, взе камика който си бѣше турилъ
възглавие, и изправи го стълпъ, и излѣ
19 елей на върха му. И нарече името на
онова мѣсто Ветилъ; а името на онзи
20 градъ бѣше по-напрѣдъ Лузъ. И обрече
Яковъ обрекъ и рече: Ако бжде Богъ
съ мене, и ме упаци въ този пѣтъ по
който отхождамъ, и ми даде хлѣбъ да
21 ямъ и облѣкло да се облѣка, И се вър-
на съ миромъ въ дома на отца си, то-
22 газъ Господь ще бжде Богъ мой; И този
камикъ който поставихъ стълпъ ще бж-
де домъ Божий; и отъ всичко което ми
дадешъ ще дамъ десетъка на тебе.